

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐSÉG: Debrecen,
Révész-tér 2. szám. (Kistemplom.)

KIADÓHIVATAL: Debrecen,
Kálvin-tér 17. szám. (Püspöki hivatal.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ár 1 évre 8 pengő
Postatakarékpénztári csekkszám: 43,916.

FŐSZERKESZTŐ: DR. RÉVÉSZ IMRE. FELELŐS SZERKESZTŐ: URAY SÁNDOR.

A tiszántúli református egyházkerület rendkívüli közgyűlése.

A folyó évi március hó első napjára, Kormányzónk engedélyével egybehívott új zsinatunk előkészítése tette szükségessé azt, hogy egyházkerületünk rendkívüli közgyűlést tartson február hó első napján.

A közgyűlést előkészítő bizottsági gyűlések az előző héten megtartottak. Közvetlenül a közgyűlést megelőző napon, január 31-én délután három órára az esperesi és gondnoki kar gyűlt össze előértekezletre a püspök és főgondnok elnöklete alatt; ugyanerre az értekezletre püspökünk meghívja a másnapi közgyűlés összes referenseit, hogy szükség szerint bármely tárgyról előzetes felvilágosítással szolgálhassanak.

Az előértekezlet most másodízben tartott meg úgy, hogy azon nem mint eddig, csak az esperesek, hanem az egyházmegyei gondnokok is résztvettek s püspökünk úgy intézkedett, hogy ez a jövőben is így tartassék meg; nemcsak a paritás kedvéért, hanem sokkal inkább a tárgyalás minden oldalról leendő megvilágításáért és meggazdálaltásáért.

A kiszélesített előértekezlet csakugyan áldott volt. Több ügy került felszínre; alapos, komoly eszmecsereék folytak; jelentős elvi kérdések s gyakorlati részletek tisztáztak. És ez mind előnyére szolgált a másnapi közgyűlésnek, ahol tényleg egyetlen ügy sem váltott ki nagyobb vitát. Természetesen az ügyek gondos előkészítése is magyarázza a közgyűlés csöndes, gördülékeny, mondhatnók ünnepi lefolyását.

Február elsején reggel kilenc órára a közgyűlés alkotó tagjai tömör sorokban foglalták el helyeiket a Kollégium dísztermében. Felhangzott az ünnepi himnusz az atyák ajkán mélyen dübörgő, meggyőződést sugárzó erővel: „Jövel Szentlélek Úristen...” Utána D. Dr. Révész Imre püspök Bibliát olvasott s imádkozott. Báró Vay László főgondnok rövid, frappáns beszéddel nyitotta meg a gyűlést, alkalmazkodva az egy délelőtti korlátolt közgyűlés időbeosztásához.

A közgyűlési tagok számbavétele és a közgyűlés formális megalakulása után a következő táviratban köszöntötte a kerület a Kormányzó urat:

Tiszántúli Református Egyházkerületünk mai napon Debrecenben, ősi Kollégiumunkban tartott közgyűlése alkalmából mély hódolattal és teljes tiszteletadással köszönti Főméltóságodat. Lelki szemeink előtt megjelenik az a két, mélységesen megható történelmi pillanat, amikor Főméltóságú Urunk a felszabadult Felvidék két ősmagyar városába, Komáromba és Kassára bevonult. A Gondviselő Isten vezesse Főméltóságú Urunkat tovább diadalútján a magyar igazság tökéletes beteljesedéséig.

D. Dr. RÉVÉSZ IMRE,
püspök.

BÁRÓ VAY LÁSZLÓ,
főgondnok.

Közgyűlésünk a távirat felolvasását állva hallgatta meg, utána lelkesen ünnepelte a Kormányzót, a legelső magyar embert.

Az egyházkerületi szavazatbontó-bizottság jelentette, hogy általános nagy szótöbbséggel egyházkerületi tanácsbíróvá választott **Gönczy Béla** vésztői lekipásztor, egyházmegyei főjegyző és egyházkerületi jegyző, ki a hivatali esküt azonnal le is tette; Püspök úr az új tanácsbíró eddigi nagyértékű egyházi közéleti működését híven jellemző beszédben üdvözölte őt; Gönczy Béla válaszában bizonyosgtevő szavakkal erősítette meg elhangzott esküjét. A szavazatbontó-bizottság jelentése szerint hasonló szép eredménnyel választottak meg egyházkerületi közgyűlésünk alkotó tagjaivá: Ifj. Porzolt István, a nyíregyházi leánykálvineum megbízott igazgatója, továbbá Dr. Nagy Lajos és Lenkey László tanítóképviselek.

Az érdeklődés középpontjában kétségtelenül a zsinati tagok megválasztásának ügye állott. Általános

tetszéssel és helyesléssel fogadta közgyűlésünk az erről szóló bejelentést, amelyet teljes névsorral az alábbiakban közlünk. Eszerint megválasztattak:

I. Zsinati rendes képviselőségre :

Lelkészek közül : Bartha László esperes, Tiszalök. Bary Gyula esperes, Nagybereg. Bertók Béla püspök, Munkács. Böszörményi Jenő lelkipásztor, Szentés. Dr. Erdős Károly egyházkerületi tanácsbíró, Debrecen. Főris Lajos esperes, Hodász. Gaál István esperes, Törökszentmiklós. Görömbey Péter lelkipásztor, Nagykálló. Harsányi Pál esperes, Gyula. Kiss Lajos esperes, Demecser. Percz István esperes, Komádi. Porzolt István esperes, Újfehértó. G. Szabó Mihály esperes, Csahole. Dr. Szász Imre esperes, Monostorpályi. Székelyhídy Béla esperes, Álmosd. Török Vince lelkipásztor, Karcag. Uray Sándor egyházkerületi főjegyző, Debrecen.

Világiak közül : Dr. Gaál Endre egyházmegyei gondnok, Budapest. Dr. Gulácsy István ny. alispán, Beregdaróc. Dr. Juhász Nagy Sándor egyházkerületi főjegyző, Debrecen. Dr. Kálnoki Bedő Sándor egyházmegyei gondnok, Budapest. Dr. Kölesy Sándor egyházi főgondnok, Debrecen. Dr. Szentpéteri Kun Béla egyetemi tanár, Debrecen. Dr. Kuszka István egyházmegyei gondnok, Pusztatúrpáztó. Medve Zoltán ny. főispán, Budapest. Dr. vitéz Nadányi János egyházmegyei gondnok, Berettyóújfalu. Dr. Nánássy Andor egyházmegyei gondnok, Nagykálló. Dr. Péchy László egyházmegyei gondnok, Budapest. Dr. Polchy István egyházkerületi főgondnok, Beregszász. Dr. Rácz Albert kir. közjegyző, Törökszentmiklós. Rásó István egyházmegyei gondnok, Debrecen. Dr. Szarka Sándor egyházmegyei gondnok, Nyíregyháza. Dr. Széll Gyula egyházmegyei gondnok, Szeged. Dr. R. Vozáry Aladár egyházkerületi főjegyző, Munkács.

II. Rendes tanárképviseletre :

Dr. Gaál László gimnáziumi igazgató, Karcag. D. Dr. Kállay Kálmán egyetemi tanár, Debrecen. Dr. Papp Ferenc középiskolai felügyelő, Debrecen.

III. Rendes tanítóképviseletre :

Mocsári László igazgató-tanító, Debrecen. Ormós Lajos igazgató-tanító, Debrecen.

IV. Zsinati pótképviseletre :

Lelkészek közül : Baja Mihály lelkipásztor, Debrecen. Dr. Bartók Jenő lelkipásztor, Nyíregyháza. Bokross Elek lelkipásztor, Rohod. Dr. Ferenczy Károly egyházkerületi missziói lelkész, Debrecen. Gönczy Béla lelkipásztor, Vésztő. Dr. Hajdú Gyula lelkipásztor, Berettyóújfalu. Kelemen Gyula esperes, Vásárosnamény. Dr. Kincses Endre lelkipásztor, Mátészalka. Kolozsváry Kiss László lelkipásztor, Debrecen. Koppányi Gyula lelkipásztor, Békéscsaba. Dr. Makkai Sándor egyetemi tanár, Debrecen. Marjay Károly lelkipásztor, Mezőtúr. Molnár Zoltán lelkipásztor, Hajdúhadház. Porzolt Ferenc lelkipásztor, Dombrád. Sebestyén Béla lelkipásztor, Szentés. Tóth Ferenc lelkipásztor, Kispalád. Veress Károly lelkipásztor, Nyírtura.

Világiak közül : Dr. Balla Bertalan egyházkerületi jegyző, Debrecen. Dr. Boér Elek egyházkerületi tanácsbíró, Budapest. Roffi-Borbély György főispán, Szolnok. Borbély Sándor alispán, Nyíregyháza. Dr.

Búza László egyházkerületi főjegyző, Szeged. Dr. Csáky Lajos egyházi főgondnok, Hódmezővásárhely. Dr. vitéz Galamb Sándor egyházmegyei tanácsbíró, Makó. Dr. Hadházy Zsigmond kir. közjegyző, Debrecen. Isaák Elemér földbirtokos, Rozsály. Jármay Béla földbirtokos, Laskod. Dr. Kovách Elek kir. közjegyző, Nyíregyháza. Nagyiday Ferenc egyházmegyei gondnok, Tiszakeresztúr. Péchy Szabolcs egyházmegyei gondnok, Mátészalka. Dr. Tunyogi-Szűcs Géza ügyvéd, Debrecen. Újfalussy Lajos egyházmegyei tanácsbíró, Pusztalak. Dr. Újvárossy Lajos egyházkerületi tanácsbíró, Hajdúböszörmény. Dr. Vásáry István egyházkerületi tanácsbíró, Debrecen.

V. Pót-tanárképviseletre :

Dr. Kun Sándor gimnáziumi igazgató, Debrecen. Dr. Vasady Béla egyetemi tanár, Debrecen. Dr. Vekerdő Béla tanítónépképzőintézeti igazgató, Debrecen.

VI. Pót-tanítóképviseletre :

Kovács Ernő igazgató-tanító, Hódmezővásárhely. Varga Lajos igazgató-tanító, Hajdúböszörmény.

A személyi vonatkozású tudósításunk rendjén itt közöljük, hogy Püspök úr előterjesztésére az egyházkerületi közgyűlés a következő érdemes tanítóinkat tüntette ki igazgatói címmel :

Ladányi Lajos ajaki, Nagy Sándor mikepércsi, Kerékgyártó László tépei és Bartha József debreceni tanítókat.

Az elnöki előterjesztések rendjén értesült közgyűlésünk arról, hogy a tiszáninneni és dunamelléki egyházkerületek, valamint a pápai theologia tanári kara megküldötték egyházkerületünknek határozataikat a Kállay—Sipos-vita ügyében ; egyező értelemmel mindenik elítéli a Sipos-féle támadás kiméletlen hangját, mellyel objektív tudományos készütsége hiányait vélte pótolni. Kállay Kálmán iránt mindenik megnyilatkozás a legteljesebb elismerés hangján emlékezik, kinek egyénisége, a komoly méltósággal elviselt bántalmak után, még tisztában áll és vonz.

Az elnökség elparentálta Kulin Imre debreceni egyházmegyei gondnokot és Dr. Mezőssy Béla tanácsbíró ; emléküket jegyzőkönyvünkben megörökítjük.

Meleg szeretettel köszöntötte közgyűlésünk a debreceni református egyházmegye új gondnokát, Dr. Szentpéteri Kun Bélát, a régi hű sáfárt, biztositását és erőskezű órallót, Isten szerint való reménységgel várván további áldott szolgálatát.

A közgyűlés elején elrendelte még az egyházkerület a szavazást arra a két „világi” tanácsbírói tisztségre, melyek a Dr. Mezőssy Béla halálával és a Dr. Szentpéteri Kun Béla gondnokká választásával üresen maradtak.

Ezek után megindult az ütemes tárgyalás. Elnökségi előterjesztések, egyetemes konventi leiratok, egyházmegyei előterjesztések, iskolai ügyek, különböző bizottságok jelentései, egyházközségek és egyesek ügyei, vegyes ügyek. Semmi zavaró momentum nem volt. Viták tüze nem lobogott. Személyi ellentétek éle ingyen sem mutatkoztak. Szép egyetértésben hangzott fel a záróének : „*Úrnak szolgálj mindnyájan...*” Püspökünk záróimát rebegett. „Re bene

gesta" oszlottunk el s intettünk testvéri búcsút egymásnak az őszi vizsontlátásra.

Igaz, egy kisebb társaság még délutánra visszamaradt: a bíróság tagjai. Három tanács alakult s délután három órától hét óráig, tehát aránylag rövid idő alatt nyolc közigazgatási és nyolc fegyelmi ügy tárgyalatott le. Szerencsére simán mentek ezek a

tárgyalások is. Nem kellett schol sem súlyosabb paragrafusokat alkalmazni a bírói karnak.

Lapunk szűk terjedelme nem engedi, hogy ennél részletesebb tudósítást közöljünk. Az akták jelenleg az expedició nagy műhelyében „izzanak". Néhány jelentősebb és közérdekű határozat ismertetésére majd visszatérünk.
(Notarius.)

Átdolgozás vagy revízió?

A Brit és Külföldi Bibliatársulat 1908-ban kiadott egy teljes magyar bibliát, amely a címlapja szerint „Az eredeti szöveggel egybevetett és átdolgozott kiadás". Ugyanez az érdemes Társulat a mult évben közrebocsátott egy másik szöveget azzal, hogy „1938-ban újonnan átdolgozott kiadás".

Önként merül fel a kérdés, van-e szükség átdolgozásra az 1908-as (ezenül így említem: 8-as) kiadás után. Változott-e annyit a nyelvünk, hogy harminc év múlva átdolgozást kapjunk? Ért-e el a tudományos kutatás három évtized alatt olyan eredményeket, amelyeket hitépítés szempontjából nem hagyhatunk figyelmen kívül? Egyik kérdésre sem mondhatunk olyan erős igent, amely parancsolná az „újonnan" átdolgozást.

Vannak azonban tiszteletreméltó okok arra, hogy a 8-as átdolgozást helyesbítsük a benne főlősen meghagyott *archaizmusok* mellőzésével, a tudományos szövegkritikai eredmények felhasználásával, a *helytelen fordítások* kijavításával, a hely- és személynevek azonos és a szavak egységes *helyesírásával*.

A) Az archaizmusnál az 1938-ban „újonnan átdolgozott kiadás" (ezenül így említem: 38-as) úgy gondolja a mai nyelvhez való alkalmazkodást, hogy

a) *elhagyja a félmultat*. Ezt nem helyesen teszi. A félmult (praeteritum imperfectum) élő alak nemcsak a székelyeknél, akik jórészt ezzel beszélnek, hanem csonka hazánk több vidékén és a modern irodalmi nyelvünkben is. A félmult elhagyása nemcsak szegényebbé tenné bennünket, hanem nagyon egyhangúvá tenné a biblia ódon zamatú nyelvét. Lássuk ezt a sok közül egy rövid kis példával: Mt 8₂₋₄

a 8-asban:

2. És ímé eljövén egy belpoklos, leborula előtte, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.

3. És kinyujtván kezét, megilletté őt Jézus, mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltisztult annak poklossága.

4. És monda neki Jézus: Meglásd, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyosságul nékik.

a 38-asban:

2. És ímé egy belpoklos odajött, leborult előtte és így szólt: Uram, ha akarod, tisztává tehetsz engem.

3. Erre ő kezét kinyujtvá megérintette őt és így szólt: Akarom, tisztulj meg! És azonnal letisztult annak poklossága.

4. Jézus azt mondta neki: Vigyázz, el ne mondd senkinek, hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak és vidd fel nekik bizonyosságul azt az ajándékot, amelyet Mózes rendelt.

A szöveg félmultban úgy hat az emberre, hogy szemtanu írását olvassa, befejezett multtal ugyanaz

a szöveg azt a hatást kelti, hogy olyan embert hallgat, aki szemtanutól hallotta az esemény elbeszélését.

A félmult teljes kerülése mellett bizonyosan elnézés, hogy a *lön* szó néhol még felbukkan (Mt 8₂₆ 26₁ Mk 1₉).

b) Igen kerül a 38-as, különösen az újszövetségi részben a *pedig* szót, holott ez nagyon alkalmas a görög $\epsilon\iota$ metataton fordítására. Hogy mennyire nem rontja ez a szócska a fordítás modernségét, mutatja az, hogy minden mellőzés ellenére nem egyszer találkozunk vele az újszövetségben is (Mt 26₆₆ 67 28₁₆ 1 Ko 8₈ 12₁₋₇). Hogy mennyire ellaposítja a stílust a *pedig* elhagyása, a rengeteg példából legyen itt mintául egy: Mt 14₁₈ a 8-asban így kezdődik: Ő pedig monda: a 38-asban pedig így: Erre ő azt mondta.

c) Kapcsoló szóul a 38-as, különösen az ószövetségbe, behozza a *hát* szót. Ebből aztán van sok. Csak éppen összehasonlíthatás végett hivatkozom néhány helyre: 1 Sm 19₂₂ 20₈ 23₂₀₋₂₂ 25₉ 17 2 Sm 4₁₂ 16₁₇ 18₃ 19₉ 18₂₃, ez utóbbi versben két ízben is. A sok *hát* rosszabb hangzásúvá és köznapiassá teszi a fordítást.

d) Kihagyandónak, vagy mellőzhetőnek véli a 38-as az *atyafi* szót is. E helyett a *testvér* szót használja, amely lehet megfelelője a görög $\alpha\delta\epsilon\lambda\phi\alpha\delta\epsilon$: a latin frater, a német Bruder, az angol brother szónak. De ha tudjuk, hogy test és vér nem örökölheti a mennyeknek országát (1 Ko 15₅₀), akkor ne hozunk be a keresztyén közösségbe olyan szót, amelyik éppen a test és vér közösséget hangoztatja. Az *atyafi* szó ősi, tisztos, erőteljes jelentésű szó, amely teljesen megfelel az evangéliom ama tanításának, hogy Krisztus által mindnyájan egy Atyának gyermekei vagyunk. A *testvér* szó nagyon sokszor nem is használható igazi értelmében, mert szűkebb körű, mint az *atyafi*, így pl. más értelmet ad Mt 18₃₅ 25₄₀, egészen kirívóan Mt 28₁₀ Lk 8₂₀ helyeken, ez utóbbiban éppen mint fiútestvérek.

Az angol büszke arra, hogy ki tudta termelni a *gospel* szót az evangéliomra, a *passover*-t a pászkára és kegyeletesen ragaszkodik a többesben az ódon brethren szóhoz: nekünk sem kell szegyenkeznünk, hogy az európai nemzetektől függetlenül megvan a keresztyén közösség kifejezésére az *atyafi* szavunk épűgy, mint a $\Lambda\omicron\gamma\omicron\varsigma$ -ra az Ige, a $\pi\alpha\tau\epsilon\rho\lambda\omicron\gamma\iota\varsigma$ -ra a szószóló. S ha e két utóbbi megvan a 38-asban, megmaradhat a maga helyén az *atyafi* szó is. Minden bizonnyal több helyen, mint ahol most olvasható.

Erdős Károly.

(Vége következik.)

A Kálvineum Igazgatótanácsának gyűlése.

A Kálvineum Igazgatótanácsa folyó évi február 2-án tartotta gyűlését Debrecenben. Örömet keltett a helyettes elnök azon jelentése, hogy Gesztesy Nagy László 400 P-s adománya után azt jelentheti, hogy a Leánykálvineum részére Görömbey István ny. kir. járásbírói elnök édesatyjának: id. Görömbey Péter nagykállói lelkipásztor s volt középszabolcsi esperes emlékére 1000 P-s ösztöndíj alapítványt fizetett be a Kálvineum főpénztárába. Az Igazgatótanács az alapítványt hálás szívvel elfogadta s a már szabályosan kiállított alapítólevelet megerősítés végett az egyházi hatóságokhoz terjeszti.

Köblös Samu a Fiúkálvineum igazgatója jelentette, hogy a bősörményi Kálvineum ez évben lesz 25 esztendő. Az intézet növendékei ez alkalomból azt kérik, hogy az intézet falán márványtáblával örökíthessék meg a lelkészi árvaház 25 éves eredményes és áldott munkáját. Az Igazgatótanács a kérelem teljesítését engedélyezte.

Az intézet növendékeinek e hálás elhatározása bizonyára indítást ad arra, hogy mindazok, akik a 25 év alatt a Kálvineum meleg szeretetét érezték, valami módon ők is kifejezésre juttassák a Kálvineum iránti hálájukat.

Ez az intézet emberi számítás szerint hosszú évszázadokra épült. Annak fenntartása s felszerelésének pótlása azonban újabb és újabb terheket ró az Országos Református Lelkészegyesületre. Nem nélkülözheti azért a Kálvineum azokat a jótékony forrásokat, amelyek a gazdasági válság idején csaknem teljesen elapadtak. Azért elhatározta az Igazgató-

tanács, hogy a készletben levő s még el nem használt kálvineumi bélyegeket a 25 éves jubileum alkalmából felülbélyegzi s azoknak értékesítésére a lelkipásztorokat bizalommal és szeretettel felkéri. Mint-hogy az egyes lelkészi hivatalokban országszerte ilyen bélyeg még mindig igen sok van elhasználatlanul, felkéri a lelkipásztorokat, hogy ezeket küldjék be mind Dr. Bartók Jenő kálvineumi főpénztárosához Nyiregyházára.

Ugyancsak teljes feledésbe ment az, hogy igen sok egyház lelkészének egyházi adóját a Kálvineum céljaira egyszersmindkorra felajánlotta. Igazgatótanács ezeket a felajánlásokat is igyekszik újra fel-eleveníteni. Ezen a gyűlésen Boross Géza rajztanárt rendes tanárrá választották.

Kedves vendégként résztvett a gyűlésen Bertók Béla kárpátaljai püspök is. Felszólalásából boldog bizonyosság lett, hogy a húsz éven keresztül idegen fennhatóság alatt élő református lelkipásztor családok szeretettel figyelték a Kálvineumnak embermentő munkáját s arra a Kálvineumra, amely húsz év alatt a megszállt területről igen sok lelkészárvat vett gondjaiba és nevelt fel minden ellenszolgáltatás nélkül, mai napig is hálával és szeretettel gondolnak. A Felvidék visszacsatolásának boldog ténye újabb feladatok elé állítja a Kálvineumot, mert a természet törvénye szerint nagyobb területről még több árva fogja gyámolítását kérni. Ebben a gyámolító munkában bizton számít az Igazgatótanács a felszabadult testvérek erejükhöz mért támogatására.

HIREK AZ EGYHÁZMEGYÉKBŐL

BEREGI FELSZABADULT EGYHÁZMEGYE.

A felszabadult felvidéki beregi egyházmegye 1938 szeptember 28. napjára kitűzött közgyűlését a cseh rémuralom legborzalmasabb napjaiban életbeléptetett gyülekezési tilalom miatt nem tarthatta meg. Későbbi időpontban pedig egyáltalán nem volt lehetőség az összegyülekezésre, mert október hónap folyamán több-kevesebb ideig börtönbe zárva szenvedett szeretett esperesünk: *Bary Gyula*, s vele együtt lelkészi karunk tekintélyes része. A lelki nyomorgatás mellett bizony testi megaláztatásban s brutalitásban is bőven részesültek, de viselték a próbáltatásokat hősies hittel s Istenben vetett törhetetlen bizalommal.

1939 január 26-án került csak sor — Isten jóvoltából már itthon — az elmaradt gyűlés megtartására. A visszakerült 39 egyházközség lelkészei, tanítói s világi kiküldöttei a beregszászi egyház nagy tanács-

termében örömkönnnyek között találkoztak s öleltek össze ezen az első boldog gyűlésünkön. Több testvérünket a cseh hatóságok a novemberi fénylő napok után tettek át a határon, akik menedéket találtak egyházmegyénk területén s szintén résztvettek gyűlésünkön.

A himnusz eléneklésével kezdődött tanácskozá-sunk, majd esperesünk szíveket megindító s szemünket könnyekkel beharmatozó imádsága után *Fekesházy Sándor* e. m. gondnok mondotta el megnyitó beszédét. Indítványára közgyűlésünk hódoló felirattal köszöntötte főméltóságú Kormányzó urunkat, valamint az Egyetemes Konvent és a Tiszántúli egyházkerület elnökségét. Esperes jelentésében beszámolt a közelmúlt örömteljes eseményeiről, s ezzel kapcsolatban közgyűlésünk kimondotta, hogy örömmel s boldogan tér haza az elszakíttatás kényszerű távollétéből, a fogság szenvedéseiből a drága otthon kebelére, a magyar református egyházegyetem szerető karjai közé. Örömmel veszi tudomásul, hogy a történelmi kényszer hatása alatt keletkezett egyházi alakulatok megszűnnek és az anyjához hazatalált gyermek alázatos bizalmával, jó reménységével várja a főt. és mélt. egyházkerület bölcs és kegyes intézkedését a visszacsatolás tényének teljes véghezvitelére s részletekben is teljes elintézésére. Csupán az a tiszteletteljes kérelme, hogy ebben az ügyben az egyházmegye s annak hivatalosainak véleménye

is találjon meghallgatásra. Esperesi jelentéssel kapcsolatban megemlékezett közgyűlésünk fájó szívvel az egyházi közélet kidőlt oszlopairól, valamint bizodalmas hittel az Isten kegyelméből rendelt új előljárókról is. Különösebb élénkséggel és alapos-sággal foglalkozott közgyűlés a népiskolák ügyével. A cseh uralom pusztító, romboló hatása a mi vidékünkön éppen a hitvallásos népoktatás ügyével kapcsolatban volt a legeredményesebb s ez által az egyház életfájának vezérgyökerét rágtta meg s pusztította el. Az egész megszállott Felvidéken az ú. n. Kárpátalja volt a legszegényebb terület, viszont amikor a csehek ezt a vidéket is megszerezték az ő sötét s erkölcstelen útjaikon, itt jóformán minden kis faluban volt református népiskola. Ezt a népiskolai hálózatot pedig csak az anyagiakban való elerőtlenítéssel, a mesterséges leszegényítéssel lehetett megszagatni s valószínűen, ha tovább tart uralmuk e földön, teljességgel megszüntetni. Ezért adott ki már 1924-ben a prágai minisztérium olyan rendeletet, mely szerint az egyházak által fenntartott minden tanítói állás után a fenntartónak csupán személyi járandóság címén évente 4908 koronát kell biztosítani. Ezt a nagy terhet a minden oldalról fokozottan igénybevett egyházaink az anyagi összerokadásig hordozták, mikor pedig már sehoh sem találtak fedezetet ennek az elviselhetetlen tehernek hordozására, a megüresedett állásokat nem töltötték be. Így történt, hogy a cseh uralom húsz éve alatt csak a beregi egyházmegyében 15 tanítói állás szünetelt, viszont még mindig be volt töltve 22 állás. Azok az egyházaink, amelyek semmi áron sem voltak hajlandók lemondani a felekezeti iskolájukról, a túlságos teherviselés mellett is egymás után adósodtak el s jutottak majdnem teljes csődbe. Sok volna mindazt elmondani, ami ezzel a kérdéssel összefügg, de meg nem is lehet egy gyűlési tudósítás keretében mindent beleszorítani. Közgyűlésünk határozatából felirattal fordulunk úgy a tiszántúli egyházkerület főt. és mélt. közgyűléséhez, mint a m. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztériumhoz, s pontos adatokkal fogjuk igazolni azon kérelmünket, hogy tegye lehetővé a m. kir. kultuszminisztérium iskolai állományunknak visszaállítását azzal a kegyes intézkedésével, hogy ezen a vidéken levő, vagy visszaállítandó felekezeti iskoláink fenntartásához a legminimálisabb százalékos hozzájárulást kívánja meg. Ennek a jogos, méltányos kérelmünknek figyelembevételéhez kéri közgyűlésünk a főt. és mélt. egyházkerület szíves támogatását. Így fogjuk mi is érezni, hogy ősi magyar rögön új élet kezdődik egyházaink számára is.

Különböző bizottságok jelentései, valamint egyes egyházak közgyűlés elé tartozó ügyei voltak még tárgysorozaton, amelyeknek letárgyalása után a szózat élénklésével bizakodó hangulatban, jobb jövő reményével oszlott szét gyülekezetünk. (-ke-)

Orgonaavatás Tarpán. Folyó év február hó 5-én, vasárnap, boldog találkozó színhelye volt a kurucok ősi fészke: Tarpa. Itt borultak boldogan egymás nyakába a felszabadult és az eddig is szabadságban élő beregi gyülekezetek pásztorai és hívei. Három ünnep örömtüze égett. Isten dicsőségére új orgonát avat az örvendező sereg. Megemlékezik az elesett hősökrol. Ezek fejfája gyanánt áll a szép orgona, hogy hirdesse nevüket és emlékezetüket. E kettős

alkalmat aranyszállal fonja át a Felvidék felszabadulása feletti hála. Beregszász, Nagyberég, Munkács és környékének népe Tarpa történelmileg megszentelt földjén testvéreileg összeölelkezett Gulács, Tivadar, Hete, Beregsurány és Beregdaróc népével.

Új zászlóbontás. Tarpa piacán bontotta ki egykor a vezérlő fejedelem az új idők és új kor zászlóját. Tarpa szentelt rögeiből ma is élet sarjad. Új zászlóbontás: a lángoló hitnek, a testvériesebb érzésnek zászlóbontása történt Tarpán, 1939 február 5-én.

Amint megérkezik Bertók Béla püspök Bary Gyula nagyberegi esperes-lelkész kíséretében, felharsan a dalárdák éneke, majd el-elesuklik az üdvözlő szó: mióta vártunk e találkozóra, ez új zászlóbontásra, a magyar hit diadalára és most, hogy itt van: csak könnyeink peregnek, a hálának ez igazgyöngyei...

Szól az ősz püspök: ti is vártatok e boldog találkozót, de hogy vártuk mi. Mi, akiket némává szomorított, jogainktól megfosztott, érzéseinkből is kivétköztetni igyekezett a zsarnok elnyomó hatalom. De az Isten, a jó Isten nem engedte, hogy örökké tartson. Kegyetlen húsz évnek minden fájdalmát elfeledtetni ez az örömnep, amikor hazajöhetünk. Hazajöttünk. Legyen azért lángolóbb a hitünk, legyen forróbb egymásiránti szeretetünk, akkor remélhetjük, hogy hazajönnek azok is, akik ma még rabigába görnyednek.

A templomban. A tarpai 400 éves öreg templom sok felemelő ünnepély színhelye volt már, de vén falai ilyen szépet nem láttak és nem hallottak. Máskor is zúgott szárnyaló szépen: Tebenned bízunk eleitől fogva, de így még soha. Két dalárda, ezernyi hívő sereg és a remek új orgona együtt zengte most egetnyitó szépen az ősi zsoltárt. Kelemen Gyula esperes, a tarpaiak nagy jóakarója s az egyházmegye nagy szeretettel körülvett lelkivezére, bár — betegsége miatt — testileg nem jelenhetett meg az ünnepi istentiszteleten, de lélekben ott volt, s az általa elkészített imádság gondolatai emelték lelkeinket az eget Urához. Bertók Béla püspök avatta fel az új orgonát. „Legyen minden emberi lélek orgonája Istennek. Billentyűin az Úr játsszék. Akkor eljön az idő, amikor a szeretet nem zengő érc és nem pengő cimbalom lesz, de élő valóság.” Majd átvette az új orgonát a helybeli lelkész. Az istentiszteleten énekelt a beregszászi és a tarpai református énekkar. Három kis gyermeket keresztelt Kósa Béla tivadari lelkész. Istentisztelet után a vendég püspök úr előtt tisztelegtek a hatóságok: egyházak és iskolák.

Ismét a templomban. Délután szép orgonahangverseny és templomi ünnepély volt a templomban, melynek kimagasló pontjai Esze Tamás gyöngyösi lelkész ige hirdetése és Bary Gyula esperes frappáns és találó megnyitója volt, ki elmondotta, hogy Nagyberegen húsz évvel ezelőtt szenteltek orgonát s a tarpaiaknak akkor tett látogatását, a közbejött kényszerhelyzet miatt, csak most adhatták vissza. Szólóénekek, dalárdaszámok, művészi, szép szavak és főleg Vikár Sándor orgonaművész klasszikus szép orgonajátéka és több orgonaszólója tette széppé és több emberöltőre emlékeztetéssé a templomban töltött drága időt. Konkoly Thege Kálmán országgyűlési képviselő hódolt a hősök emléke előtt.

A tarpai hősök orgonája így olvasztotta egybe

az egész környék népét. Bárcsak az a harmónia, mely az orgonából művészek alól kicsendül, valósulna meg a mi magyar életünkben is. Ez lenne az igazi magyar feltámadás!

P. G.

Gyermekek felruházása Vásárosnaményban. A vásárosnaményi Református Nőegylet, mely Dr. Seeberg Béláné elnöknő agilis vezetése mellett élénk tevékenységet fejt ki, a tél folyamán eddig 83 gyermeket látott el alsó- és felsőruhákkal, kabátokkal és csizmákkal. Ezenkívül igen sok szegény család kapott karácsonyi ajándékot s azóta is mindig téli tüzelőfában részesül.

Szeretetszövetségi propaganda. Tóth István, az Országos Református Szeretetszövetség utazó titkára, Kelemen Gyula esperes-lelkész meghívására folyó év január hó 18-án este 6 órakor, vallásos-est keretében vetített képes előadást tartott a vásárosnaményi református hívek részére a Szeretetszövetség alkotásiairól és az egész országra kiterjedő, áldott munkájáról. A Szeretetszövetség céljára tekintélyes összegű adomány gyűlt egybe.

Körzeti konferenciák Beregben. Január hó 24-én Tarpán, 25-én Gergelyiben, 26-án Vámosatyában és 27-én Tiszaadonyban körzeti konferenciák voltak a környékbéli ifjúsági egyesületi és leányegyesületi tagok és vezetők részére. A konferenciákat vezették s az azokat megelőző istentiszteleteken az Igét hirdették Kelemen Gyula esperes és Dékán Elek e. m. belmissziói előadó. Konferenciák végeztével a vendéglátó gyülekezetek hívei részére mindenütt vallásos-estély volt, melynek műsorát a konferencián résztvevő ifjúság szolgáltatta. Előadásokat tartottak: Kovács Bálint és Kiss B. Júlia országos titkárok, továbbá Gacsályi Károly barabási lelkész. A körzeti konferenciákon a lelkipásztorok és tanítók vezetésével 800 ifjú, illetve leány vett részt. Meg kell említenünk a tiszadonyi gyülekezet lelkészcsaládját és presbitériumát, akik a konferencia összes résztvevőit magyaros szeretettel ebédre is vendégül látták. Az országos titkárok boldog örömmel állapították meg, hogy a beregi egyházmegyében jól megszervezett és áldásos ifjúsági munka folyik, melynek újabb lendületet adott ez a testvéri találkozás.

Szociális munka. A Kelemen Gyula esperes és felesége vezetése alatt működő Beregi Háziipari Szövetség, mely lényegében kifejezetten egyházi alakulat, újabban tanfolyamokat tartott és új telepeket szervezett Mátészalkán, Kocsordon, Nagydoboson és Tarpán. Ezek az új telepek a környező vidék összes jelentkezőit ellátják munkával s így állandó keresethez juttatják a téli hónapokban is. A Szövetség keretében ezidőszerint 850 munkás dolgozik. A közeljövőben mozgófénykép (film-) felvételek készülnek erről a nagyarányú s az egész északkelet Magyarországra kiterjedő szociális munkáról.

BÉKÉSBÁNÁTI EGYHÁZMEGYE.

Erősítsük önmagunkat!... Minden református gyülekezetünk bizonyára emlékszik arra, hogy a másfél évvel ezelőtti Kétegyháza központtal megszervezett missziói egyház — amely mintegy 60 km.-es körzetet felölelő szórványtengerben van hivatva ellátni több, mint 1000 lélekszámot kitevő, nemzetiségek és másvallásúak között beékelten élő szórvány-

gyülekezeteink lelkigondozását és évente mintegy 100—120 iskolaköteles gyermek rendszeres vallás-tanítását, konfirmációi oktatásokat stb. — a központ számára építendő templom és lelkészi lakás költségeinek részbeni előteremtése céljából gyűjtést indított.

Kérő szavát ez a teljesen vagyontalanul álló kis egyház — azzal a hittel és reménységgel, hogy az egymás iránt való szent felelősségérzet elkötelezése és az abból fakadó segítő szeretet hathatós támogatást fog nyújtani — elsősorban is református egyházainkhoz juttatta el. Azóta eltelt másfél esztendő... Nagy szegénységben élő helybeli híveink áldozatkészségéből (240 lélek) ezidőszerint 505 P 91 fillér templomalapot hoztunk össze. Az önkéntes adakozás természetesen tovább folyik, mostmár fokozottabb mértékben, amennyiben egy alkalmas épület kinálkozna megvételre, amely átalakításokkal is megfelelő volna, de sajnos minden erőfeszítés mellett is — ha csak gyors segítséget nem kapunk — képtelenek vagyunk megszerezni.

Folyó évi február 1-ig egyházainktól a következő adományokat kaptuk: Békés 55 P, Békésbánati egyházmegye, Vésztő 50—50 P, Hajdúszoboszló 22 P 63 fill., Budapest-Szabadságtér, Debrecen, Gyoma 20—20 P, Kállósemjén 14 P, Novaj-Idrány (346 lélek!) 13 P 60 fill., Budapest-Budai, Budapest-Kelenföldi, Budapest-Óbudai, Kajászószentpéter, Körösladány, Makó, Reformátuskovácsbánya 10—10 pengő, Törökszentmiklós 8 P, Kenderes, Tiszanána 6—6 P, Bácsalmás, Bucsatlelep, Cegléd, Dömsöd, Gyula, Hajdúböszörmény, Hódmezővásárhely, Kecskemét, Kiskunhalas, Miskolc, Pápa, Szeged, Szentés 5—5 P. Kisebbségi adományokat, többnyire 1—2 P-t küldött 167 egyház.

Vagyis a fiók- és leányegyházakkal együtt a csonka haza 1273 református egyháza közül mindössze 199 helyről kaptunk segítséget, amikért leg-hálásabb köszönetünk mellett Istent áldjuk és magasztaljuk; több, mint 1000 egyházunktól még várjuk a segítséget, amiknek mielőbb való elküldéséért Istenhez imádkozunk...

Ha református egyházaink szintén átéreznek, mint a fentiek, hogy „egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai” (Róm. 12:5) és anyagi erejükhöz képest csak 2—3 pengős adományaikkal támogatnák szent célunkat, hogy ez által az egyetemes református egyház kebelén belől önmagukat is erősítsék, akkor itt a csonka haza határszélén, más-vallású felekezeti tengerben hanykódva, és idegen nemzetiségektől körülvéve is boldogan szemlélhetnénk a szent falak mielőbbi emelkedését!

Ne dobják hát kérésünket meghallgatatlanul a közömbösség és egymással való nemtörődömség papirkosarába, hanem azzal a szent felelősségérzettel, amellyel bennünket Istennek Lelke egyházaink élére állított, tegyék lehetővé, hogy ez a minden bizonytalanságban, de nagy feladatokra hivatott missziói egyházunk, építendő templomával és a mellette tervezett lelkészi lakással mielőbb védőbástyát emelhesen református egyházunk és magyarságunk számára ebben a nagykiterjedésű missziói körzetben, legalább itt, a központban — Kétegyháza —, ahol — és sajnos még a környékén is — idegen és csak ritkán hallható magyar szó!

Távol áll tőlem mind az erőszakos követelésnek,

mind a legcsekélyebb megbántásnak még a gondolata is, de viszont lelkiismeretem kényszerít arra, hogy saját helyzetünk feltáráásával kérjem református egyházainkat, hogy presbiteri gyűlés keretében tárgyalják le kérésünket, ismertessék különleges helyzetünket és testvéri szívük segítő szeretetét — anyagi erejükhöz képest — bármily csekély összegben is, juttassák el hozzánk, hogy boldog tervünket református egyházunk és magyarságunk javára, mindenek felett pedig Istenünk dicsőségére mielőbb megvalósíthassuk!

E célra nyitott csekéklapunk száma: 53,335, címe: Kétegyháza, Központi Református Missziói Egyház.
Szabó Pál missziói lelkész.

BIHAR-ÉRMELLÉKI EGYHÁZMEGYE.

Felsőárréti Lelkészkör. A bihar-érmelléki egyházmegye felsőárréti Lelkészköre Bán István volt bojti lelképásztornak Kunhegyesre történt megválasztásával megüresedett elnöki tisztre egyhangúlag Hegedűs Kálmán nagykerékii lelképásztor, egyházmegyei jegyzőt választotta meg, aki eddig a lelkészköri jegyzői tisztelet töltötte be, jegyző Csávás Sándor bojti lelképásztor lett.

A Lelkészkör minden hónapban a Lelkészkör egy-egy gyülekezetében lelkészi értekezletet tart a tanítók bevonásával, melyen az egyházi élet időszaki kérdéseit tárgyalják meg.

Lelkészkör egyik ülésén Hegedűs Kálmán elnök nagy érdeklődés mellett tartott igen értékes előadást: „Milyen vonatkozásban tud a lelképásztor a gyülekezetével találkozni?” címmel. Az előadásnak az a szomorú végső megállapítása volt, hogy a lelképásztori, lelki jellegű munkáját az anyagi természetű megnyilatkozások és ténykedések háttérbe szorítják.

Lelkészkör Németh István váncsodi lelképásztor indítványára felsőbb egyházi hatóságok útján a lecsökkentett korpótlék visszaállítását és a vasúti arcképes igazolvány megadását kéri.

Kimondotta a Lelkészkör, hogy nem tartja megvalósíthatónak Balogh Ferenc fői lelképásztornak azt az indítványát, hogy évente a lelkészi nyugdíjintézet javára minden gyülekezet egy műkedvelő előadást rendezzen.

Lelkészkör a nőszövetségek által a Szeretetszövetség részére történő gyűjtés kudarcáért a helyi ismeretek birtokában nem vállalhatja a felelősséget, ezért az eddig jó bevált szeretetszövetségi gyűjtési rendszer fenntartását (diakónusok házankénti járása, borítékrendszer) kéri.

Lelkészkör a „konjunktúra” (zsidó) áttérők átvételét megelőző egy évi konfirmációi oktatást lát szükségesnek.

Presbiteri konferencia. Február 7-én Ártádon igen népes presbiteri konferenciát tartott a Lelkészkör, melyen a vendéglátó, konferenciát rendező, ártándi presbitereken kívül résztvettek a biharkeresztesi, bojti, nagykerékii, toldi és váncsodi presbiterek a lelképásztor vezetésével.

A presbiteri értekezlet istentisztelettel kezdődött, melyen a szószéki szolgálatot Hegedűs Kálmán nagykerékii lelképásztor, a Lelkészkör elnöke látta el, aki hatalmas bizonyágtévő erővel hirdette az Igét.

Az istentiszteleten Kocsis Lajos kántortanító

felesége szép énekszámokkal, Kozák Ilona leányegyleti tag ügyes szavalattal és alkalmi énekkar működtek közre.

Istentisztelet után az országzászlónál a nemzeti öntudat és országzászló jelentőségéről Tóth Kálmán biharkeresztesi lelképásztor mondott magasröptű beszédet.

Majd a hősi halottak emlékművét koszorúzza meg Fintor Béla toldi h. lelkész a Lelkészkör nevében s kegyeletes emlékezésben hirdette, hogy a halhatatlan hősök követelik: Igazságot Magyarországnak! S ennek az igazságnak el kell jönni, mert ha nem, akkor a haló hősök önfeláldozása az élőkre átszáll s a fegyver jogán kér igazságot.

Nemzeti imádságunk elénekzése és közének képezte a műsor többi részét.

Ezután volt a tulajdonképpen presbiteri értekezlet, melyet „Jövel Szent Lélek, Úristen!” kezdetű ének áhitatos éneklése vezetett be. Kóródi Gyula ártándi lelképásztor a vendéglátó egyház szeretetteljes köszöntését tolmácsolta, mire Hegedűs Kálmán elnök válaszolt hasonló melegséggel s frapáns elnöki megnyitójában a presbiteri értekezlet jelentőségére, a testvéri találkozás áldásos hatásaira mutatott rá. Ezután Csávás Sándor bojti lelképásztor tartott nagy érdeklődéstől kísért előadást: „A presbiter szolgálata és jutalma” címen. Az előadó szerint a nemzeti eszme újjáéledésének hőskorában a magyar reformátusságra történelmi feladat és szerep vár, amely abban nyilvánulhat meg, hogy a nemzeti eszmét megtelíti evangéliumi tartalommal, hogy ne legyen faji mítosz, új pogányság, nemzeti vallás, hanem a Krisztus által kijelentett, életével és halálával bizonyított, a váltság tökéletes munkájával megpecsételt isteni szeretet vallása. Nemcsak a magyar reformátusság vezetőire vár történelmi szerep, hanem a vezetettekre, a táborra, közte a magyar református presbiterre.

Az igaz presbiter nem kizárólag a gyülekezet képviselője, hanem Krisztus szolgálója, ez pedig csak az élő Istennel bibliaolvasásban és imádkozás által való összeköttetésben érhető el. Az igazi presbiter az, akinél a gyülekezet elhívásához, az Isten küldése, a a gyülekezet választásához az Isten helybenhagyása is társul.

A magyar reformátusságnak imádkozó presbiterekre van szüksége, akkor be tudják tölteni tisztüket hűséggel s akkor jutalmuk is lesz, nem a gyülekezet elismerése, hanem Isten helybenhagyása s „az örökélet koronája”.

Az előadáshoz Hegedűs Kálmán elnök köszönő szavait fűzte hozzá.

A konferenciát követőleg az ártándi presbiterium és községi előjáróság tagjai részvételével a megjelent vidéki presbitereket az ártándi egyház ebéden látta vendégül.

A felejthetetlen emlékü ártándi testvéri találkozó megrendezése Kóródi Gyula lelképásztor és segítő-társainak az érdeme.

DEBRECENI EGYHÁZMEGYE.

Evangélizáló hét volt február 5—12. között Debrecenben, melyet Dr. ifj. Szabó Aladár gödöllői és Ecsedy Aladár tahitótfalui lelkész végzett, sok áldással. Nevezettek a debreceni református egyház

missziói bizottsága hívta meg. Az előadásorozat presbiteri konferenciával kezdődött a Kistemplomban, melyen ifj. Szabó A. tartott előadást a presbiter kötelességeiről a lelki élet terén. Minden este párhuzamosan evangélizáló igehirdetés hangzott el a Kistemplomban és a nyilastelepi templomban. Ezenkívül előadásokat tartott a két vendég-lelkész külön a leányköröknek, ifjaknak, vasárnapi iskolai munkásoknak, nőknek, egyházi tanácsosoknak és végül a sorozat a lelkipásztorok részére tartott konferenciával zárult, melyen Dr. Makkai Sándor egyetemi tanár és ifj. Dr. Szabó Aladár szölköztak a lelkésztestvérekhez. Az evangélizáló hét visszhangot s hisszük, hogy a krisztusi magvetés gyümölestermése nem fog elmaradni.

NAGYKÁROLYI EGYHÁZMEGYE.

A nagykárolyi egyházmegye lelkészegyesülete január 20-án Mátészalkán gyűlést tartott. Bibliamagyarzatot tartott és megnyitó beszédet mondott Pelesky Sándor nagydobosi lelkipásztor, lelkészegyesületi elnök. Bakó Gyula mérki lelkipásztor „Miről prédikáljunk? Igéirdetésí terv, egész évre kidolgozva” címen tartott a tárgyat részleteiben is felölelő előadást. Föris Lajos esperes és Tóth Jenő olesvai lelkipásztor a közérdekű tárgyakat ismertették. Az értekezlet Boross Mihály vitkai lelkipásztor, e. m. főjegyző imádságával végződött.

NAGYSZALONTAI EGYHÁZMEGYE.

Meleg ünnepség keretében iktatták be e hó 5-én, vasárnap Sarkadkeresztúr új lelkipásztorát: Bokross Istvánt. Reggel a község határába érkezett lelkipásztor a falu szélő házánál lovasbandérium fogadta, amelynek élén Petheó József főjegyző mondott üdvözlő szavakat. Az új lelkipásztor frappáns válasza után a parókiára, majd a környékbeli lelkésztestvérekkel a templomba vonult a menet. Itt *Perecz István* esperes a beiktatás szertartását elvégezvén, Bokross István lelkipásztor megtartotta Márk 8 : 34. alapigén felépült lendületés beköszönő beszédét, amelyben a lelkipásztor eszményi magatartásaként a krisztusi önmegtagadást, keresztthordozást jelölte meg. A beiktatást a református iskolában presbiteri diszgyülés követte; itt a különböző testületek és magánosok részéről számos üdvözlés hangzott el azzal az állandóan visszatérő alapgondolattal, hogy az új lelkipásztorban mindenki a gyülekezeti lelki egyensúly helyreállítóját látja és várja Sarkadkeresztúron. Bokross lelkipásztor az üdvözlésekre külön-külön válaszolt s minden erejét igyekezetét a tőle várt feladatok megvalósításának szolgálatába állítani ígérte. Diszgyülés után az egyházttagok áldozatkészségéből 300 terítékes közebed volt a „Hangya” nagytermében, ahol ugyancsak sok felköszöntőben ünnepelték az új lelkipásztor s kívántak neki sok szerencsét a nehéz, de annál szebb munka területén. A bensőséges, meleg hangulatú ünnepnapot baráti összejövetel zárta be a parókián, melynek az ifjú lelkipásztor nem sokáig lesz már egyedüli lakója, miután a beiktatást követő napon Elek Sándor okányi lelkipásztor testvérünk Magda leányát jövendőbeli házastársául eljegyezte.

SZATMÁRI EGYHÁZMEGYE.

Csengerben megkezdődött a tanyamisszió. Orosz Árpád segédlelkész és Gyarmati Gábor gondnok feljárta a tanyákat, a nagy sár miatt gyalog, miután fogaton járni rendkívül nehéz. Felkeresték a falutól távol élő református családokat, akiknek eddig csak nagyon ritkán volt alkalmuk Isten Igéjét hallgatni. Nagy örömmel vették a hirt, hogy ezután ök is gyakrabban fogják hallani az Ige üzenetét. A kegyelmes Isten segítségével, mihelyt az utazási lehetőségek megváltoznak, az ifjúsági egyesület mindkét csoportja bekapcsolódik a tanyamisszióba azzal a tervvel, hogy a derős tavaszi és nyári vasárnapokon ünnepélyeket fognak rendezni a tanyasi hívek számára. Reménységünk van rá, hogy sikerül legyőzni a tanyasi ember lelkének zárkózottságát.

Csengerben január 29-én este a Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet templomi ünnepélyt rendezett. Az ünnepélyt Pótor Elemér lelkész imádsága nyitotta meg. Mély alázattal hirdette az Igét Buda Károly csengersímai lelkész Ján. 21 : 15—17. versei alapján. Kedvesen szavalt Tóser Róza és Soós Klára. Az Iparos Dalárda Eszenyi Sándor tanító vezetésével gyönyörűen énekelt. Az ünnepélyt a segédlelkész imádsága zárta be. Nagy lelki gazdagodással tértünk haza.

I R O D A L O M

Az egyházi adózás és párbér jelen állása Magyarországon, tekintettel a külföldi viszonyokra cím alatt kb. 200 nagyalakú oldal terjedelemben február hó közepe táján könyvem fog megjelenni, amelyre ezúton kívánom felhívni az érdekelt lelkészek és világi vezetők figyelmét. Hosszú évek adatgyűjtését foglaltam össze ebben a könyvben, amely a kérdésnek történetét, jelen állását foglalja magában, egyúttal útmutatást nyújt a szóbanforgó kérdések megoldására. Minden terv, eszme, gondolat, javaslat, ami ez ügyben az elmúlt húsz év alatt elhangzott, e könyvben feldolgozásra talál. Időszűrűvé teszi ezt a könyvet az is, hogy március havában fog összeülni a református törvényhozó Zsinat, amely esetleg ilyen kérdésekkel is fog foglalkozni. De ettől eltekintve is jó, ha az érdekelt megismerhetik ennek a két, régóta vajdó és megoldásra váró, sok szenvedést, ellentétet, fájdalmat és kellemetlenséget előidézett kérdésnek az összefoglalását, tényleges helyzetét, a reformjavaslatokat, de egyúttal a külföld ilyen irányú adatait is. A könyv bolti ára 5 P-n felül lesz. Azok, akik most előre levelezőlapon megrendelik, 3-80 P áron portómentesen fogják azt megkapni. Felhívom a lelkészek s az egyházi közigazgatás különböző fórumain dolgozó világiak figyelmét erre a könyvre, amely egyházi közéletünk egyik legegységesebb kérdését tárgyalja. Kecskemét, 1939 január 26. *Dr. Gesztelyi Nagy László*, egyetemi m. tanár, a Duna-Tiszaközi Mezőgazdasági Kamara igazgatója.

Debreceni István: A Biblia nőalakjai. I. Újszövetség. Kálvin könyvnyomda. Oradea, 1937. 158 l. Ára : 3 P.

Debreczeni István temesvári református lelkipásztornak ez az igen értékes könyve 1937. év karácsonyára jelent meg a könyvpiacra. Első kötete egy-két kötetre tervezett munkának s az Újszövetség nőalakjait — gyakorlati céllal — bibliamagyarázatokban ismerteti. Kitűnő segédeszköz a női-köri és a leánykört munkáinak számára. Nem szónokol, nem mesél, nem költ, hanem a szó legkomolyabb értelmében Bibliát magyaráz. Hangja természetes és közvetlen, nem szenvedélyes, de mégis magávalragadó. Előadása nem részletező, hanem elmélkedésre készítő és elmélyítő. Magában foglal egy egész munkaévi anyagot: 31 nőalakról 34 bibliamagyarázatot. Kilépnék a Biblia lapjai közül — mint élő, mozgó, jóra tanító, gonosztól elrettentő, örök fényben tündöklő, vagy örök sötétségben járó fény-árnyalakok — a Biblia leányai és asszonyai, anyái és hitvesei, egyszerű nőalakjai: Mária, a Jézus anyja; Mária, a Mártha testvére; Mária, a Jakab anyja; Mária, a Zebedeus fiak anyja; Péter napa, a bűnös asszony, a samáriai és a kananeai asszony, a meggörcsült nő, Jairus leánya, a vérfolyásos asszony, Salome, Heródiás, a szegény özvegyasszony, a házasságtörő asszony, Pilátus felesége, Jeruzsálem leányai, Safira, Lidia, Tábita, jeruzsálemi Mária, Rhodé, Fébe, római Mária és Persis, Priscilla, Drusilla, Lois, Eunika, Evódia és Sintikhé. Megannyi élet és megannyi példa.

Szeretettel ajánljuk e könyvet lelkész- és segédkésztestvéreinknek s általában minden női- és leánykört vezetőnek, de nagy lelki épülésére és gyönyörűségére szolgál ez a könyv minden nőnek, leánynak és asszonynak, anyának és hitvesnek egyaránt, amint Szerzőnk is könyvét legelső sorban feleségének ajánlotta fel.

A művészi szép kiállítású könyv — melynek címlapját Balogh István festőművész rajza után Radványi-Román Károly grafikusművész fametszete díszíti — megrendelhető lapunk kiadóhivatala útján is. (Szerző lakása: Timisoara, Romania.)

Nagy Dezső.

K Ü L Ö N F É L É K

A VISSZACSATOLT BEREGI EGYHÁZMEGYÉBŐL ezúttal közlünk először híradást az egyházmegye hírszolgálatának rendjén. Oly jól esik olvasni a visszatérők boldogan örvendező sorait. Olvassák el mindazok ezt a rövid kis tudósítást, akik Lapunk mai számát kezökbe veszik és „örüljenek az örülőkkel”. De ugyanakkor hordozzuk imádságainkban is felvidéki testvéreinket, hogy a kiállott szenvedések után az édesanya keblén megvigasztaltassanak és meggyógyuljanak... Legyen ott imádságainkban ez a kérdés is: Uram, mit tehetek én felvidéki testvéreimért, mivel bizol meg engem?

Lapunk mostani számához az előfizetések beküldése céljából csekklapot mellékelünk. Az előfizetés egész évre 8 P., félévre 4 P. Sok elkerülhető munkától és kiadástól mentesül Lapunk pénztára, ha egyházközségeink és előfizetőink nem várva külön felszólítást, már most beküldik az előfizetési díjat.

Vasárnapi iskolai vezetők részére tanfolyam lesz

Debreczenben Dr. Ferenczy Károly egyházkerületi belmissziói lelkészünk vezetése alatt. Magában Debreczenben hetven-nyolcvan vasárnapi iskolai önkéntes munkás dolgozik; ezekhez jönnek a diakonisszajelöltek, a diakónus-iskola növendékei. Debreczenen kívül még néhány egyházmegye ifjúsága hivatalos erre a sok áldást ígérő tanfolyamra.

Dr. Bodonhelyi József, a debreceni Kollégium egykori kitűnő növendéke és széniora, akit a debreceni m. kir. Tisza István Tudományegyetemen nemrég „*Sub auspiciis Gubernatoris*” avattak a theologiai tudományok doktorává: a múlt héten egyhangú meghívást nyert a debreceni egyház presbitériuma által az újonnan szervezett klinikai lelkészi állásra. Debrecen egyházi közvéleménye sok nagy reménységgel tekint Dr. Bodonhelyi József debreceni szolgálataira. E helyről is szeretettel köszöntjük őt új tisztében.

A református népiskolai tankönyv kiadással kapcsolatban felhívjuk a m. t. pályázók figyelmét, hogy pályamunkáikat legalább két példányban küldjék meg.

Zsemlye Lajos hetényi lelkésztestvérünk, a most felszabadult felvidékről, igen kedves levelet küldött Szerkesztőségünkbe. Tudatta, hogy Bertók Béla püspök úr megbízásából eddig ő szerkesztette az elszakított idején, a „*Református Egyház és Iskola*” című felvidéki egyházi lapot, amely most ugyancsak a Bertók püspök úr intézkedése alapján megszűnt. D. Dr. Révész Imre püspök úr azonnal intézkedett, hogy a Debreceni Protestáns Lap példányai megküldessenek a visszatért Felvidék minden egyes gyülekezetébe. Hisszük, hogy a magyar postaforgalom azóta ott már úgy rendbe jött, hogy fennakadás és hiány nélkül érkezik Lapunk a felvidéki testvérekhez... Zsemlye Lajos testvérünket e helyen is kérjük, hogy értékes munkásságával kegyeskedjék Lapunkat támogatni; csak így reméljük, hogy felvidéki testvéreink igényeinek megfelelhettek. (Híradásokat rendszeresen kérünk.)

A debreceni Kollégium gimnáziuma kebelében működő „Arany János” önképzőkör, folyó évi február 4. és 5. napjain, gazdag műsorral *Kölcsey- emlékünnepelet* rendezett, melynek keretében D. Dr. Kállay Kálmán kollégiumi igazgató, továbbá Dr. Molnár Pál és Kónya József gimn. tanárok tartottak értékes felolvasásokat. Ének- és zeneszámok, szavalókórus és egy hájos diákszindarab tették kerek egészzé az estélyt. Úgyes műkedvelők adták elő a *Debreceni lunatikust*, melyet Jókai után Segesdy László dolgozott át hangjátéknak. Mindkét alkalommal zsúfolt nézőtér élvezte a nívós és értékes ünnepi műsort.

Kollégiumi jubileumi alapítvány. A debreceni Kollégium jubileumi alapítványára igen szépen gyűlnek az egyházaktól az adományok. A legutóbbi nyugtázás (1938 novemberi szám) óta a következő egyházak és egyének küldtek be hozzájárulásokat. Egyházak: Csenger 28 P, Pocsaj 10 P, Nyirbátor 50 P, Berekböszörmény 67 P, Bojt 39 P, Szentpéterszeg 30 P, Beregsurány 50 P, Ete 1-50 P, Fülöp 1 P, Apagy 28-92 P, Kőtegyán 20 P, Békéssámszon 25 P, Gyoma 50 P, Döge 10 P, Balmazújváros magyar egyház 150 P, Újléta 5 P, Rohod 30 P. Egyének: Jakucs Sándor balmazújvárosi református lelkész 50 P, Szabó István, Gyula 20 P. Ezenkívül a kollégiumi igazgatóság a jubileum alkalmával szállás megváltás

cimén begyűlt 128 P-t is az alaphoz csatolta. A beküldött adományok azt mutatják, hogy az egyházak meghallgatják kérésünket és sok helyen megszavazták a fejenként 3 fillér hozzájárulást, vagy pedig annak megfelelő kerek összeget küldenek be. Az alapítványra eddig az „Amerikai magyar református egyesület” 1000 P-jével, valamint a kereskedelmi miniszter úr által a kollégiumi jubileumi bélyegek után hozzájárulásképpen küldött 10.000 P-vel együtt 13.453-32 P folyt be. Az eddig beküldött összegekért a Kollégium hálás köszönetét tolmácsoljuk, s szeretettel kérjük a többi egyházakat is és a Kollégium volt növendékeit és jóakaróit, hogy adományaikkal növeljék hatalmassá a jubileum emlékét megőrző alapítványt. A kollégiumi jubileumi alapítványra befolyt összegek nyugtázása óta újabb két adomány megszavazásáról jött jelentés a Kollégium igazgató-ságához: A *kunhegyesi* református egyház presbitériuma a nagy, nemes célt méltányolva, három éven át évi 100—100 P-t ajánl fel a jubileumi alapítvány támogatására. A *sentesi* református egyház presbitériuma pedig 200 P-vel járul hozzá az alapítványhoz, két évre elosztva. A díszes, szép példák bárcsak minden presbitériumnál követésre találnának. Debrecen, 1939 január 25. *Jakucs István* sk., kollégiumi h. igazgató.

Használjuk a szép jubileumi emlékbélyegeket !

MENJEN AZ EGYHÁZHOZ ! Ezzel a jelszóval szokták elutasítani maguktól (magyarán mondba: lerázni a nyakukról) az ügyes-bajos embereket vagy nyomorult kéregetőket... Az egyház szívesen fel is veszi az Úr kiesingyeinek gondját. Csak az a kérdés, hogy akik a bölcs *tanácsot* adják: vajjon támogatják-e az egyházat abban a szent munkában, hogy ha nem is *kálácsot*, de legalább egy-egy darab száraz kenyeret adhasson a nyomorultak kezébe. Egymás terhet hordozzátok.

Új Vasárnapi Iskola — Newyorkban. Amerikában az a szokás, hogy az ünnepekre, kivált karácsonyra, a gyülekezet lelkipásztora körlevelet intéz a hívekhez, melyben elmagyarázza az ünnep értelmét s jelentőségét, hivatgat az Isten házába, közli az istentisztelet idejét s általában programot ad a gyülekezetnek. Díszes kiállítású, finom nyomású karácsonyi kis füzet érkezett hozzánk Newyorkból, melyet Dr. Takaró Géza esperes, ottani 69. uctai lelkipásztor adott ki. Gazdag és nagyértékű tartalmával méltán kiemelkedik a hasonló kiadványok közül. Kivált megragadta figyelmünket a füzetből egy kis cikk, mely arról szól, hogy a lelkész leánya, Takaró Magdolna, egészen újra szervezte és új modern alapokra helyezte az odatartozó kis magyar gyermekek vasárnapi iskoláját. Ötöt huszonöt éves korig járnak oda a magyar gyermekek és ifjak, külön csoportokba osztják őket. Minden csoportot külön módszerrel tanítanak és nagy súlyt helyeznek arra, hogy a növendékek megértsék és megszeressék a bibliai leckéket... (Végül bevalljuk, hogy ezt a kis híradást „példának okáért” a papkiasszonyoknak szántuk...)

A lévai lelkészi állás ügyében, nagy sajnálatunkra, téves közlemény jelent meg Lapunk legutóbbi számában, melyből némelyek azt a következtetést vették, hogy a lévai lelkipásztori állás megürült s az egyház vezetőségét pályázati kérésekkel s kérdésekkel ter-

helték. Ezzel szemben Dr. Nagy Béla egyházmegyei gondok tudatja, hogy „a lévai református lelkészi állás szabályszerű meghívás útján, még jóval a visszacsatolás előtt jogerősen betöltött”. Szerkesztőségünket egy beküldött gépirásos körlevél vezette félre a jelzett hír megírásánál. Jövőben óvatosabbak leszünk.

A művészi kivitelű jubileumi bronz emlékérmek kaphatók 3-50 P-ért a menetjegyirodáknak és a Kollégium kapusánál.

Első lelkészképesítő vizsgálatok Debrecenben. A szokásos évközi első lelkészképesítő vizsgák folyó évi február hó 7. és 8. napjain tartottak meg D. Dr. Révész Imre püspök elnöke alatt. Mindössze heten jelentkeztek teljes vizsgára és ketten javítóvizsgára. Az eredmény megnyugtató. Jeles képesítést nyertek: Balázs Lajos és Nagy Zoltán. Jól képesítettek: Fekete István és Tokaji Károly. Képesítettek: Kádas Miklós, Tarczal András és Vécsy Gyula. Egy jelentkező egy tárgyból javításra, egy másik jelentkező pedig — sajnos — az egész vizsga megismétlésére utasított. A képesített hét ifjú Timotheus esküvétele és kibocsátása ezúttal teljes ünnepi keretben történt, a Kollégium Oratóriumában, hol püspökünk palástot öltve, Bibliát olvasott s a lélek mélyén szántó beszéddel szólott az ifjakhoz. Az eskü szövegét Dr. Kállay Kálmán lelkészképző-intézeti igazgató olvasta, ki ugyancsak palástban végezte a komoly funkciót. Az ifjak részéről Balázs Lajos válaszolt a püspököttya intelmeire s a kibocsátó beszéd gondolataiba kapcsolódva, tett fogadalmat mindnyájok nevében a mártíromságig kitartó hűségre (Apoc. II:10). A felemelő ünnepi aktusnak ezúttal már egy kis közönsége is volt. *Kívánatos volna, ha a jövőben a szülők s családtagok is részt vennének a kibocsátáson s megéreznék a gyülekezetek is (elsősorban is a debreceni gyülekezet), hogy az Isten Országának nagy napja az ifjú segédlelkészek esküvétele és kibocsátása.*

VASÁRNAPI ISKOLAI VEZETŐKÉPZŐ-TANFOLYAMOT rendez egyházkerületünk missziói bizottsága a békésbányai és hevesnagykunsági egyházmegyék kivételével az egész egyházkerületre kiterjedőleg. A tanfolyam március 6—11. napjain lesz. *Jelentkezéseket legkésőbb február hó 20-ig Dr. Ferenczy Károly egyházker. missz. lelkész címére (Debrecen, Baltazár-u. 22) kell küldeni.*

Magyar rádió Chicágóban. A chicagói magyar református lelkészek fáradozásainak eredményeként minden szombaton 1/2-től 2 óráig magyar rádiós ígéhirdetés van Chicágóban.

II. Károly román király újévkor igen rövid, alig néhány mondatból álló „rádiósózatot” intézett népéhez, melyet jónak látott a következő mondattal befejezni: „Imádkozni fogok és imámban azt fogom kérni az égi Atyánktól, adjon országomnak és népemnek olyan évet, amely nem lesz a *gyűlölet éve*...” Reméljük, hogy a király ebben az imádságában *magyar alattvalóra* is gondolt!

Ha hirdetőinknél vásárol, szíveskedjék a lapunkban megjelent hirdetésre hivatkozni.

HIVATALOS ÉRTESÍTÉS

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

306—1939. szám.

KÖRLEVÉL

a felvidéki tanulók felvétele tárgyában.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr 1939. évi január hó 2-án 132,020—1939. IX. ü. o. szám alatt kelt rendeletével a visszaesetett Felvidékről átlépő tanulók felvétele tárgyában következőképpen intézkedett:

„A visszaesetett Felvidékről a különböző iskolákba felvételre és átlépésre jelentkező tanulóknak névzeve irányelveket adtam meg a keb. Hivatalos Közlöny 1938. évi 22. szám 427. lapján. Ezek szerint: „a tanulóiifjúságot a visszaesetől kifolyólag hátrány, károsodás nem érheti”. A hozzám érkezett kérdésekre tudomás és további eljárás végett értesítem Címet, hogy a *visszaesetett Felvidékről* — az ott megszerzett érvényes, népiskolai IV. osztályról szóló bizonyítvány alapján — gimnáziumi (polgári iskolai) felvételre jelentkező tanulók a folyó iskolai évben minden különbözőzeti vizsgálat nélkül felvehetők a gimnázium (polgári iskola) I. osztályába.”

Utásítom az egyházi főhatóságom alatt álló valamennyi gimnáziumaink, leánygimnáziumaink, polgári fiú- és leányiskoláink igazgatóságait, hogy a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr által kiadott rendelet értelmében járjanak el.

Debrecen, 1939 január 30.

Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

506—1939. szám.

KÖRLEVÉL

a Felvidékekkel visszakerült közzolgálati alkalmazottak menetekedezménye tárgyában.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr 1939. évi január hó 2-án 8366—1939. eln. sz. a. kelt rendeletével a felszabadult Felvidékekre visszakerült tényleges és nyugdíjas közzolgálati alkalmazottak menetekedezménye tárgyában intézkedett. (L. Hivatalos Közlöny 1939 január hó 15. számában.)

Utásítom az egyházi főhatóságom alatt álló egyházkerület valamennyi hatóságát, hogy ebben az ügyben a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr által kiadott rendelet értelmében járjanak el.

Debrecen, 1939 január 30.

Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

525—1939. szám.

KÖRLEVÉL

az iskolaszaktanatóriumban ápolt tanulók visszatérítéséről.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr 1938. évi december hó 29-én 112,685—1938. IX. ü. o. szám alatt kelt rendeletével az iskolaszaktanatóriumban ápolt tanulóknak eredeti iskoláikba való visszatérése tárgyában intézkedett. (L. Hivatalos Közlöny 1939. év január hó 15-i számában.)

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr felkérte valamennyi egyházi főhatóságot, hogy a főhatóságuk alatt álló közép- és középfokú iskolákra nézve hasonló értelemben rendelkezzenek.

Utásítom a vezetésem alatt álló egyházkerület valamennyi közép- és középfokú iskola igazgatóját, hogy a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter által kiadott rendelet értelmében járjanak el.

Debrecen, 1939 január 31.

Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.

526—1939. szám.

KÖRLEVÉL

a tanulók vasúton való bejárása tárgyában.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr 1938. évi december hó 28-án 112,390—1938. IX. ü. o. szám alatt kelt rendeletével a tanulók vasúton való bejárása tárgyában intézkedett. (L. Hivatalos Közlöny 1939. év január hó 15. szám.)

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr felkérte valamennyi egyházi Főhatóságot, hogy a főhatóságuk alatt álló valamennyi iskolára nézve hasonló módon rendelkezzenek.

Utásítom a vezetésem alatt álló egyházkerület valamennyi közép-, középfokú és népiskola igazgatóságát, hogy a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr által kiadott rendelet értelmében járjanak el.

Debrecen, 1939 január 31.

Dr. Révész Imre,
püspök.

Pályázati hirdetések

Hajdúböszörmény református Baltazár Dezső-polgári leányiskolája a tanév végéig terjedő időre, sőt valószínűleg folytatódólagosan az 1939—40. tanévre is helyettesítésre keres menyniségtan-termesztanból képezített okleveles *polgári iskolai tanárnőt*. Tornát és kézimunkát is tanítók, vagy erre képesítettek előnyben részesülnek. Ha polgári iskolai oklevelű tanárnő nem jelentkezik, az iskola ugyanilyen képesítéssel középiskolai tanárnőt is alkalmaz a tanév végéig. Az állás azonnal elfoglalható. Fizetés havi 100 P. Személyes bemutatkozás kívánatos. Szolnok Gerzson igazgatótanácsi elnök. H. Fekete Péter igazgató.

Hosszúpályi református egyház katonai szolgálatra behívott **tanító helyettesítésére** pályázatot hirdet. Pályázhatnak férfiak és nők. Határidő 21 nap. Fizetés törvényszerű. Iskolaszéki elnök.

Nádudvari református egyház pályázatot hirdet katonai behívás miatt bizonytalan időre megüresült *helyettes kántortanítói* állásra. Javadalom törvényszerinti. Csak kántori oklevellel bírók és régebben végeztek pályázhatnak. Határidő 21 nap. Pályázat lelkészi hivatalba küldendő válaszbellyel.

Tuzsér református egyháza pályázatot hirdet az Újtelepen ujonnan szervezett *férfitanítói* állásra. Fizetés államségély és 20%-os helyihozzájárulás és lakbér. Köteleesség Egyházi Törvények és Szolgálati Pragmatika szerint. Gyülekezeti munkában jártasság szükséges. Pályázati határidő három hét. Korteskedés kizáró ok. Szabályszerűen felszerelt kérvények válaszbellyel. Református Lelkészi Hivatal Tuzsér küldendő. Állás jóváhagyás után azonnal elfoglalható.

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. Versek nem közlünk, mert a Debreceni Protestáns Lap nem szépirodalmi ujság. Kiváltképpen nem közlünk alkalmi dicsőítő poemákat. Kivételt teszünk azonban az énekekkel szemben, amelyek énekeskönyvünk megújítását célozzák; természetesen szigorú mértéket kell itt is alkalmaznunk. — Kérjük kedves Olvasóinkat, hogy a **szerkesztőségnek** szánt dolgokat ne küldjék a **kiadóhivatalnak** és megfordítva... Ez a dolgok gyors intézését hátráltatja s nem egyszer az iratok és adatok elkallódását okozhatja, amiért a felelősséget eleve elhárítjuk. (Pályázati és egyéb hirdetések, előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatalba küldendőek!)

TARTALOM:

A tiszántúli református egyházkerület közgyűlése
Erdős József: Átdolgozás vagy revízió
A Kálvineum Igazgatótanácsának gyűlése
Hírek az egyházmegegyéből — Irodalom — Különlék —
Hivatalos értesítés — Pályázati hirdetések — Szerkesztői üzenetek — Hirdetések

Dr Hegyaljai Kiss Géza imakönyvei :

1. **DICSŐSÉG ISTENNEK!** Templomi. Ünnepi. Ára kötve 5 pengő, füzve 4 pengő. Portó 70 fillér.
2. **ÁLDJÁTOK NAPRÓL-NAPRA!** Templomi. Köznapi. Ára kötve 5 P, füzve 4 P. Portó 70 fillér.
3. **SZÍVEM TEMPLOMA.** Családi, mindennapra. Ára kötve 5 pengő, vászonkötésben 5 pengő 50 fillér. Bőrkötés, arannyal 9 pengő 50 fillér. Portó 40 fillér, bőrkötés 70 fillér.

Rendelés: **Városi nyomda** Debrecen, Böszörményi-út 6. — **Dr. Hegyaljai Kiss Géza** Debrecen, Kassa-út 12. Csekk számla 29,351.

„Mé'iusz“ könyv- és papirkereskedés
Debrecen, Ferenc József-út 26. sz.

Földek, házak, telkek

eladása, vétele, bérlete

üggyében forduljon bizalommal

Dienes József

O. F. B. ingatlanforgalmi irodájához

DEBRECEN, Bethlen-utca 21. szám

123 megbízható cégnél

nyújt vásárlási lehetőséget! Egy helyen jelent fizetési kötelezettséget! A havonta megújuló állandó továbbvásárolhatóság jogával!

a „Takarékosság“ Kereskedelmi R.-T.

bevásárlási rendszere, mely a mai gazdasági helyzet legmegfelelőbb beszerzési módját biztosítja a vásárlóközönség számára

A „TAKARÉKOSSÁG“ vásárlási igazolványai és utalványai a „Takarékosság“ igazgatóságánál igényelhetők

Debrecen, Deák Ferenc-u. 6 sz.

SESZTINA LAJOS

Alapította 1819-ben Sesztina János. **vásnagykereskedése**
Telefon 20-06. és 15-48. **Debrecen.**

Kitűnő tűtöképességű magyar „Perpetuum“-kályhák.

Magyar gyártmányú zománc-edények,
zsír-bödönök, dísznődlő-késök, húsvágó-gépek.

Járdi református egyházközségnek szállított 598 kilogrammos „Gróf Bethlen István-harang“

ÜGYELJÜNK A KERESZTNÉVRE!

MAGYARORSZÁG ARANYKOSZORÚS
HARANGÖNTŐ MESTERE

Szlezák László

harang- és ércöntőde, harangfelszerelési és haranglábgyára

Budapest, XIII., Petneházy-u. 78.

(Frangepán-u. mellett) SAJÁT HÁZI
Telefon: 291-3-53

KITÜNTETVE: Párisi világiállításán díszoklevéllel, 8 nagy arany- és 1 ezüstéremmel, több állami díszoklevéllel

Mielőtt harangot rendelnének, forduljanak teljes bizalommal a régi és megbízható céghez!!!

SZÁMTALAN ELISMERŐ LEVÉL!

Előnyös fizetési feltételek!
Költségvetés és kiszállítás díjtalan!

Debrecen sz. kir. város és a Tiszántúli református egyházkerület könyvnyomda-vállalata. 1939—437.